ମାଡ୍ରାସ ଓକିଲ ସଂଘ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ (ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ମାମଲା (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 150/2006 ଇତ୍ୟାଦି)

ମେ 11,2010

[କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ, ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି,ଭାରତ, ଆର. ଭି. ରଭିନ୍ଦ୍ରନ, ଡି. କେ. ଜୈନ, ପି. ସାଥସିଭାମ ଏବଂ ଜେ.ଏମ. ପାଞ୍ଚାଲ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, 1950:

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323- B - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କିମ୍ବା ବିଚାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଧାନସଭାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା - ଜାତୀୟ ଟିକସ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ, 2005 ର ପ୍ରଣୟନ - ଏହାର ବୈଧତା - ରାୟ ଦିଆଗଲା: NTT ଅଧିନିୟମର ବୈଧତା ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323 -B କୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ସମସ୍ୟା ଉଠାଏ ଯାହା ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3067/2004 ଏବଂ ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3717/2005[1] ରେ ଉପୁଜି ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଦୁଇଟି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଫୈସଲା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଶୁଣାଣି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି- ଏହି ବିଷୟଗୁଡିକୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଲଗା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ସୁଣାଣୀ ପାଇଁ ପୃଥକ ଭାବେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯିବ- ଜାତୀୟ ଟିକସ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ 2005 - ର ବୈଧତା।

ନାଗରିକ ମୂଳ ଅଧିକାରିତା : ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ମାମଲା (ସି) ସଂଖ୍ୟା 150/2006 ।

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର *ଅନୁଚ୍ଛେଦ* 139 ଅନୁଯାୟୀ।

ସହିତ

ଟି. ସି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 116,117 ଏବଂ 118/2006,

[1] ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଆର. ଗାନ୍ଧୀ (2010) 6 ଏସ. ସି. ଆର. 857 ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 697/2007 ।

ପରାଗ ପି. ତ୍ରିପାଠୀ, ଏ. ଏସ୍. ଜି., ଅରବିନ୍ଦ ପି. ଦାତାର, ଅନନ୍ତ ପଦ୍ମନାଭନ, ନିଖିଲ ନାୟାର, ଟି.ଭି.ଏସ୍. ରାଘବେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରେୟସ, ଅମ୍ବୁଜ ଅଗ୍ରୱାଲ, ସୁଚିନ୍ଦ୍ରନ ବି.ଏନ୍., ଇ.ସି. ବିଦ୍ୟା ସାଗର, ଆମେ ନରଗୋଲକର, ଆରତୀ ଗୁପ୍ତା, ବିସ୍ୱାଇ ରାଓ, ଗୌରବ ଅଗ୍ରୱାଲ, କୁନାଲ ବାହରି, ବରୁଣ ସରିନ୍, ଅନୁଭା ଅଗ୍ରୱାଲ, ସୁଷମା ସୁରୀ, ନବୀନ ପ୍ରକାଶ (ପି. ପରମେଶ୍ୱରନଙ୍କ ପାଇଁ), ସଞ୍ଜୀବ ସଚଦେବ, ସୌରଭ ଶର୍ମା, ପ୍ରୀତ ପାଲ୍ ସିଂ, ପରମାନନ୍ଦ ଗୌର, ଗଗନ ଗୁପ୍ତା, ଅଚିନ ଗୁପ୍ତା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଦେଶ

ଏହି ସମସ୍ତ ଆବେଦନରେ ଜାତୀୟ ଟିକସ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ 2005 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଟିସି ସଂଖ୍ୟା 150/2006 ରେ ସମ୍ବିଧାନ (ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1976ରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 46 ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323Bକୁ ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ସମ୍ବିଧାନ (୪୨ତମ ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, ୧୯୭୬ ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୪୬ ସମ୍ବିଧାନର ମୌଳିକ ଢାଞ୍ଚା ପାଇଁ ବିରୋଧାଭାସୀ ଅଟେ, କାରଣ ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରଣାଳୀର ବ୍ୟାପକ ବିସ୍ତାରକୁ ସମର୍ଥ କରାଇଥାଏ ଓ ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଏହି ଧାରା ଏକ ସମାନ୍ତର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ, ନିଯୁକ୍ତି, ଅଧିକାରିତା, ପ୍ରକ୍ରିୟା ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବ୍ୟାପକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିଛି । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323ବି ସମ୍ବିଧାନର ମୌଳିକ ଢାଞ୍ଚାକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି କାରଣ ଏହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନ୍ୟାୟିକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହଟାଇ ଦେଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଜାତୀୟ ଟିକସ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ନିହିତ କରିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଅପରାଧର ବିଚାର ଏବଂ କେବଳ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନର ବିଚାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯାହା ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଭାବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଛି ।

2. ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ 9.1.2007ରେ ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଆଇନର ବିଭିନ୍ନ ଧାରାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯିବା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

(2.1) ପ୍ରଥମ ଆପତ୍ତିଟି ଥିଲା ଧାରା ୧୩, ଯାହା "କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି"କୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବେ ପ୍ରାଧିକୃତ କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା । କେବଳ ଆଇନଜୀବୀ,

ଚାର୍ଟାର୍ଡ ଏକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଜାତୀୟ ଟିକସ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ହାଜର ହେବା ଲାଗି ଅନୁମତି ଦେବା ଲାଗି ଆଇନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ ବୋଲି ୟୁନିଅନ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ ପକ୍ଷରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ।

(2.2) ଦ୍ୱିତୀୟ ଆପତ୍ତିଟି ଥିଲା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (5), ଯାହା ଅନୁସାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଅଧକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡପୀଠର ମୁଖ୍ୟାଳୟରୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ମୁଖ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖଣ୍ଡପୀଠର ମୁଖ୍ୟାଳୟକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିପାରିବେ । ଭାରତୀୟ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ କ୍ଷମତା ବିଭାଜନର ସାମ୍ବିଧାନିକ ଯୋଜନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (5) ରେ ଥିବା "ସଭାପତିଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ" ବାକ୍ୟକୁ "ସଭାପତିଙ୍କ ସହମତି" ଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ।

(2.3) ତୃତୀୟ ଆପତ୍ତିଟି ଥିଲା ଧାରା 7, ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତର ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହୋଇଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଜଣେ ବିଚାରପତି, (ବି) ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସଚିବ ଏବଂ (ସି) ଅର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସଚିବଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ଚୟନ କମିଟି ଗଠନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ଗଠନ କରୁଥିବା ସରକାରଙ୍କ ସଚିବ ଥିବା ଦୁଇ ଜଣ ସଦସ୍ୟ, ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମତାମତକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ଯାହା ଅନୁଚିତ୍ । ଭାରତର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମତକୁ ଦୁଇ ଜଣ ସଚିବ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ, କାରଣ ଅଧକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକତା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରେ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ଦିଗକୁ ସଠିକ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବ ବୋଲି କେନ୍ଦ୍ର ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି ।

(2.4) ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଇନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ତ୍ରୁଟି ସମ୍ପର୍କରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସେଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଉପସ୍ଥାପନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, 9.1.2007ରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ଅଧିନିୟମରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବା ପରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିବା ଲାଗି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଲାଗି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଆରକ୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।

3. 2009 ଜାନୁଆରୀ 21ରେ, ଯେତେବେଳେ ସିଏ ସଂଖ୍ୟା 3067/2004 ଏବଂ ସିଏ ସଂଖ୍ୟା 3717/2005 ରେ କମ୍ପାନି ଅଧିନିୟମ, 1956ର ଭାଗ 1ବି ଏବଂ 1ସିକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଲିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହିସବୁ ମାମଲାରେ ସମାନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଡା ଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହାର ଫୈସଲା କରାଯାଇପାରିବ । ସେହିପରି, ସମ୍ବିଧାନ ପୀଠ ଏହି ମାମଲାଗୁଡିକୁ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡିକ ସହିତ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ଯଦିଓ ଏହି ମାମଲାମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରେରଣର ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

4. ସିଏ ସଂଖ୍ୟା 3067/2004 ଏବଂ ସିଏ ସଂଖ୍ୟା 3717/2005 କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଶୁଣାଣି କରାଯାଇ ରାୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯୋଡା ଯାଇଥିବା ଏହି ସବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମଧ ରାୟ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

5. ଆମେ ଆଜି ଏକ ପୃଥକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସିଏ ସଂଖ୍ୟା 3067/2004 ଏବଂ ସିଏ ସଂଖ୍ୟା 3717/2005 ର ଫୈସଲା କରିଛୁ । ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଟି.ସି. (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 150/2006 ରେ ଭାରତର ସଂବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323 B ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଉଚିତ ବିଧାନମଣ୍ଡଳକୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଆଇନ ରୂପେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ, ଯାହା ଖଣ୍ଡ (2) ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ବିଷୟ ସଂପର୍କରେ ବିବାଦ, ଅଭିଯୋଗ କିମ୍ବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଦାଲତ ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟବିଚାର କିମ୍ବା ବିଚାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323 B ର ଖଣ୍ଡ 2 ର ଉପଧାରା (i) ଏହିପରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଉକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦର ଖଣ୍ଡ (2) ର ଖଣ୍ଡ (A) ରୁ (H) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧର ବିଚାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ ।

6. ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323 B କୁ ଆପତ୍ତି କରିବା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏହି ତଥ୍ୟ ସହିତ ଜଡିତ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା

ପ୍ରମାଣର ସାଧାରଣ ନିୟମ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅପରାଧିକ ବିଚାରରେ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରେ, କାରଣ ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ଏବଂ ତଥ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ବିଚାର ପାଇଁ ଅପରାଧିକ ଆଇନରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଏବଂ ବିଶେଷଜ୍ଞତା ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟପାଳିକା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ହେବା । ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଗୁଡ଼ିକ ନିଜସ୍ୱ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରମାଣର କଠୋର ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ବାଧିତ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସଦସ୍ୟମାନେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରେ ଯାହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଉତ୍କର୍ଷତାରେ କିମ୍ବା ଅଗ୍ରହଣୀୟ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହା କାର୍ଯ୍ୟପାଳିକା ଓ ନ୍ୟାୟପାଳିକାକୁ ପୃଥକ କରିବା ଦିଗରେ ଏକ ପଛୁଆ ପଦକ୍ଷେପ ହେବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

7. ଆଇନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନଗୁଡିକ ପାରମ୍ପାରିକ ଭାବରେ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଯାଏ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323 (B) ରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗଠନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି, ଯାହା କେବଳ ଆଇନଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅପିଲ ଶୁଣାଣି କରିବ, ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ । ଏଲ. ଚନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ (1997)* 3 *ଏସ. ସି. ସି.* 261 ମାମଲାରେ, ଏହି ଅଦାଲତ କେବଳ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323 B ର ଖଣ୍ଡ 3 (ଡି) ର ବୈଧତା ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323 B ର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବୈଧତା ଉପରେ ବିଚାର କରିନଥିଲେ ।

8. କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜାତୀୟ କମ୍ପାନୀ ଆଇନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବେଦନରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323Bର ବିଚାର ସାମିଲ ନଥିଲା । ଟିସି (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 150/2006ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସାମ୍ବିଧାନିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରାଯାଇନଥିଲା କାରଣ କମ୍ପାନୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର କ୍ଷମତା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323B ନୁହେଁ ବରଂ ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା I ଏବଂ IIIର ଅନେକ ପ୍ରବେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ କୌଣସି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା ।

9. କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ ର ଭାଗ 1ବି ଏବଂ 1ସି ଏବଂ ଏନ୍.ଟି.ଟି. ଅଧିନିୟମ ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପତ୍ତିର ଆଧାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଭାଗ I.B. ଏବଂ I.C. କୁ ଆପତ୍ତି କରି ଧାରା 323 B ରୁ ସମର୍ଥନ ପାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 323B ରେ

ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇନଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗଠନ ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଏନ୍.ଟି.ଟି. ଅଧିନିୟମ କୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ଧାରା 323 B ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

10. ତେଣୁ ଏନ.ଟି.ଟି. ଅଧିନିୟମର ବୈଧତା ଏବଂ ଧାରା 323 B କୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଏଭଳି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଇଛି ଯାହା ଦୁଇଟି ଦେୱାନୀ ଆବେଦନରେ ଉପୁଜି ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଫୈସଲା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଶୁଣାଣି କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତଦନୁସାରେ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲଗା କରି ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ପୃଥକ ଭାବେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯାଉ ।

ଆର୍. ପି. ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ପୃଥକ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ପୃଥକ ଭାବେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେବେ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।